

τὼν «Βρυκολάκων» σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς μίαν ἐνδιαφερόσαν θεατρικὴν δοκιμὴν: Θὰ παραστήσῃ τὴν «Φαίδωνα», τὸν ἀθάνατον διάλογον τοῦ Πλάτωνος περὶ Ἀθανασίας τῆς Ψυχῆς, πιστεύει δὲ, ὅτι ἡ δοκιμὴ του θὰ ἐπιτύχῃ.

«Ὁ «Φαίδων», εἶπε πρὸς Ἰταλὸν δημοσιογράφον, εἶνε ἓνα ἀσύγκριτον πνευματικὸν δράμα, ὅπου συνοψίζεται ὅλη ἡ σοφία, ὅλη ἡ γαλήνη τῶν Ἑλλήνων.»

Ποῦ νὰ ἐφαντάσθῃ ὁ Πλάτων, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐγίνετο καὶ θεατρικὸς συγγραφεύς...

ΣΚΕΨΕΙΣ

Δύο πράγματα εἶνε ἀχώριστα ἀπὸ τὸ ψέμμα. Αἱ πολλαὶ ὑποσχέσεις καὶ αἱ πολλαὶ διακηρύξεις.

Ἡ ὑπερβολικὴ αἰσιοδοξία μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιπολαιότης. Ἡ ὑπερβολικὴ ἀπαισιοδοξία εἶνε ἀσφαλὲς δειλίαι.

Ὁ περιορισμὸς ὑποτρέφει τὸν ἔρωτα.

Ἡ πλήρης ἐλευθερία τὸν φονεύει.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Παρεξηγήσεις γλωσσικαί.

Λέγει εἰς μίαν νεόπλουτον, μία κυρία τοῦ κόσμου προκειμένου περὶ γυμναστικῆς θηλέων

— Ἡ κόρη μου ἔχει μανίαν νὰ γυμνάζεται εἰς τὸν δίσκον καὶ τὸ τραπέζιον...

— Μπα τὸ εὐλογημένον τὸ κορίτσι. Καὶ τό-

τε τί θὰ κάμνῃ ἡ καμαριέρα;...

Κάποιος μποεμ κληρονομεῖ μίαν θεῖαν του.

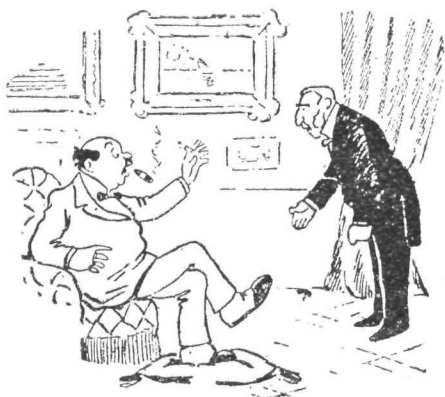
— Μὲ ἔσωσεν ἡ θεῖα πρόνοια! φωνάζει.

— Ἡ πρόνοια τῆς θεῖας σου δηλαδὴ...

Ἐρωτᾷ ἡ φιλάρεσκος.

— Καὶ εἶνε λοιπὸν ἁμαρτία νὰ ὑπερηφανεύομαι ὅτι εἶμαι ὠραία;

— Ἀμαρτία ὄχι, λάθος μόνον...

— Ἐκάλισα, κύριε, ἓναν καλλίτερο γιατρό. Αὐτός, ποῦ ἤθελατε, πεθαίνει ὅλους τοὺς ὀρεγώστους του.

— Μὰ δὲν τὸν ἤθελα γιὰ μένα, μωρέ. Γιὰ τὴν πεθερά μου τὸν ἤθελα...

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΙΣ Παρισίους εἰς μνήμην τῶν Γάλλων συγγραφέων τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον ἐτελέσθη πρωτοβουλία τῆς «Ἑταιρείας τῶν Λογίων» ἐν τῇ Σορβόνη φιλολογικὸν μνημόσυνον ἐπιβλητικώτατον, παρουσία τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν.

Ὁμιλήσαν ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑταιρείας τῶν Λογίων» κ. Λεκόντ, ὁ κ. Λουῖδ. Πουανκαρὲ ἐκ μέρους τῶν Γαλλικῶν Πανεπιστημίων, ὁ κ. Μπαρτοῦ ἐκ μέρους τῆς Γαλλ. Ἀκαδημίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας κ. Ραῦμ. Πουανκαρὲ. Κατὰ τὰ διαλήμματα ἐψάλησαν ἀπὸ χοροῦ συνθέσεις ἐπικυήδαιοι παλαιότερων καὶ νεωτέρων μουσουργῶν καὶ ἀπηγγέλθησαν

ποιήματα τῶν Ἀρεκούρ καὶ Μπουσὸρ.

Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δημοσιεύομεν τὸ ἑξῆς ἀπόσπασμα:

«Πόσαι σκιαὶ δὲν περνοῦν ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ λυπημένα μάτια μας! Καὶ ἐπὶ πόσων τάφων ἡ κοινωνία μας δὲν πρέπει νὰ φέρῃ τὸ μετάλλιον αὐτὸ τῶν συγγραφέων τῶν πεσόντων εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, τὸ ὅποιον ἡ γενναιόφρων πρωτοβουλία τοῦ κ. Μαυρικίου Μπαρρὲς σὰς δίδει τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀπονείμῃτε.

Ἴδου ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ὁ Πέγκυ καὶ ἔγω» ὁ χρηστὸς καὶ εἰλικρινὴς Ἄρ Ρέε, ὁ ταγματάρχης Πατρίκιος Μαὺν, ὅστις ἔπεσε κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1914 εἰς τὴν κοιλίᾳ τοῦ Βίστεμπαχ, ἱδοὺ ὁ Ντριὰν, θαμμένος εἰς τὸ χῶμα αὐτὸς τῆς Λωρραίνης, ποῦ τὸ ὑπερήσπισε βῆμα πρὸς βῆμα. ἱδοὺ ὁ ὑπολοχαγὸς Σάρλ Πέγκυ, ὅστις τὴν στιγμὴν ποῦ ἐφώρμα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ προσεβλήθη ἀπὸ σφαί-

ραν εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐπραγματοποίησε τὸν ὑπέρτατον πόθον του.

Εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι πού πεθαίνουν
σ' ἓνα πόλεμο δικαίον·

Εὐτυχισμένα τὰ ὠρμισμένα στάχυα
καὶ τὸ θεμισμένο στάρι.

Ἴδου ὁ Ἑρνέστος Ψυχάρης, τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλος ἀδελφὸς ἐθυσιάσθη ἐπίσης ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς μίαν τῶν πρώτων συγκρούσεων εἰς τὰ Βελγικὰ σύνορα, ὁ Ψυχάρης, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ «Ἑλληνικὸν αἷμα ἀνεμιγνύετο μετὰ τὸ Κελτικόν καὶ πού ἐπανερχόμενος ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Ἥλιου καὶ τοῦ Ὑπνου διὰ ν' ἀκούσῃ πρὸ τοῦ πολέμου τὴν ὑπὸ τὰ ὅπλα πρόσκλησιν, εὗρεν εἰς τὴν πατριωτικὴν προσταγὴν τὴν ἀνάπαυσιν ψυχῆς πυρετώδους καὶ ἀνησύχου. Ἴδου ὁ Αἰμίλ. Νολλὺ, ὁ λοχαγὸς Ντετανζέ, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶχεν χαρίσει τὸσον τελείας μελέτας περὶ τῶν ἰθαγενῶν ἀκροβολιστῶν καὶ περὶ τοῦ ἀνναμιττικού λαοῦ, καὶ ὅστις ἐκπνέει πρὸ τῶν ἡμιανοιγμένων θυρῶν τῆς Λωραίνης λέγων εἰς συνάδελφον του «Τὶ ἐνδιαφέρει ἡ ζωὴ κανενὸς ἀπὸ μᾶς; Τὸ οὐσιώδες εἶνε νὰ ζήσῃ ἡ Γαλλία καὶ νὰ εἶνε νικήτρια!»

Ἴδου καὶ ἄλλοι ἀκόμη· ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος Ἀρδέννιος Μάρκελλος Ντρουέ, ὅστις μετὰ ἓνα τέμνον τοῦ Σχτωβριάνδου ἐπὶ τῶν γονάτων του περιμένει τὸ σημεῖον τῆς δράσεως καὶ ὅστις ὀνειρεύεται ν' ἀποκαθαρθῇ ἡ γενέθλιος του πόλις, τὸ Σεντάν, ἀπὸ μισητῆν ἀνάμνησιν. Ὁ Ἀνδρέας Λαφὸν, ὅστις εἶχε βάλει εἰς τὸν «Μαθητὴν Ζίλλ» καὶ εἰς τὴν «Οἰκίαν ἐπὶ τῆς

Ὀχθῆς» τόσῃ συγκίνησιν καὶ ἀλήθειαν· ὁ Λιονέλ ντὲ Ριέ, ὁ ὁποῖος ἠρέσκετο νὰ ἐκτυλίσσῃ πολυτελεῖς παρτάξεις στίχων καὶ ὅστις ἀπέθανεν ὡς ἀνδρεῖος εἰς τὴν κόλασιν τοῦ δάσους τοῦ Μελανκούρ· ὁ Ζὰν Ἀλλάρ, ὁ ποιητὴς τοῦ «Αὔριον», ὅστις ὥρκισε τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς Σαιν-Σὺρ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν μάχην μετὰ λευκὰ τῶν γάντια, ὅπως ἄλλοτε ὁ Ρολ-λάνδος καὶ ἀφίνων τὴν τελευταίαν πνοὴν του εἰς τὰ πεῦκα τοῦ Ρονσεβὺ, προσέφερε τὸ γάντι του εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὅστις ἐνώπιον ἀγρίου ἐχθροῦ, ἀνεζωογονήσῃ κατὰ τρόπον ὑπερτάτης καθιερώσεως παλαιὰ ἱπποτικὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα ἤρμαζον τόσον εἰς τὴν γενναϊότητα τῆς Γαλλίας· ὁ Ροβέρτος ντ' Οὐμιέρ, τοῦ ὁποίου «Ἡ τραγωδία τῆς Σαλώμης» παρασταθεῖσα κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς «Ὁπερας» ἐγένετο μεταθανάτιος προσφορὰ πρὸς τὰς δυστυχίας τῶν ἀπελευθερωθέντων υερῶν· καὶ ὁ Ζὰν Μάρκ Μπερνάρ, καὶ ὁ Ἀδριανὸς Μπερντράν καὶ ὁ Αἰμ. Κλερμὸν καὶ ὁ Σάρ Δυμάς καὶ ὁ Πέτρος Ζιλμπέρ καὶ ὁ Σάρλ Μύλλερ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐχάραξαν εὐλαβῶς οἱ κ. κ. Φερνάνδος Ντιβουάρ καὶ Γάστων Πικάρ εἰς τὸ «Δελτίον τῶν Συγγραφέων».

Ἄς μὴ κλαίωμεν πλέον ἐκεῖνους οὔτινες ἔδωσαν οὕτω τὴν ζωὴν των διὰ νὰ κάμουν τὴν Γαλλίαν νὰ ζήσῃ. Δὲν θέλουν νὰ θρηνοῦνται. Ἄς τοὺς θαυμάζωμεν ὡς ἥρωας. Ἄς τοὺς ἀγαπῶμεν ὡς σωτήρας....

Ο ΑΡΗΣ ΔΕΣΜΙΟΣ

Ἄρης, ὁ Θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ βοστολοῖγος καὶ θοῦρος θεός, ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, Θεὸς ἀγρίου καὶ αἰμοχαρῆς καὶ ἀλλοπρόσαλλος ἐλέγετο ὑπὸ τινων ἔχων ἀδελφὴν τὴν Ἥραν καὶ υἱοὺς ἐκ τῆς Ἀφροδίτης τὸν Δεῖμον καὶ τὸν Φόβον.

Παρίσταται ἐν τῇ τέχνῃ ἐν ἀκμαίᾳ ἡλικίᾳ πάνοπλος συνήθως. Ὁ Ὅμηρος λέγει περὶ αὐτοῦ:

«.....ὅπ' Ἄρης παλαμάτων».

(Ἰλιάς Γ. 128)

Καὶ ἀλλαχοῦ:

«...Ἄρηα ὠκύτατόν περ ἐόντα Θεῶν
οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν».

(Ὀδύσ. Θ. 330).

Ὁ Ἄρης ἐπολέμησε πρὸς τὸν Ἡρακλέα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Κύνου καὶ ἐνίκηθη ὑπ' αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἀντίπαλον ἔχων τὴν Ἀθηνᾶν ἐνίκηθη πληγωθεὶς ὑπὸ τοῦ Διομήδους, ὡς ἐνίκηθη ἡ Γερμανία ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν Συμμάχων. Περὶ δὲ ἐξέπεμψε κραυγὴν ἴσην πρὸς χιλίων πολεμιστῶν.

Χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου εἶναι τὸ ἐξῆς:

«Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοίτε, μά-

